

ת"פ 14354/02/19 - מדינת ישראל נגד עמרו עריקאת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14354-02-19 מדינת ישראל נ' עריקאת

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד טל סלגניק
נגד
הנאשם עמרו עריקאת
ע"י עו"ד סאלח מוחסין

גזר דין

1. לאחר שמיעת ראיות בתיק זה הרשעתי את הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. זאת, בגין מעשיו ב-6.6.2018. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, ביום המקרה היה עימות בין הנאשם לבין המתלון במחסן מסעדה שבה עבדו יחדיו כטבחים. לאחר העימות השניים חזרו למטבח המסעדה, ואז תקף הנאשם את המתלון - נשך אותו באוזנו וגרם לחיתוך האוזן: חסר של התנוך וחלק מההליקס והאנטי הליקס בחלק התחתון של האפרכסת עם חשיפת סחוס ודימום עורקי (הליקס ואנטי הליקס הם חלקים של אפרכסת האוזן). הנגיסה באוזנו של המתלון הביאה לכך שפיו ופניו של הנאשם התמלאו בדמו של המתלון. המתלון אושפז למשך שבוע בעקבות פציעתו. ניסיון שנעשה לתפור לאוזן את החלק שנחתך ממנה כשל, והרופאים נאלצו להסיר את השתל ולתפור את האוזן מחדש, כך שכיום ניתן להבחין בהבדל צורני בין שתי אוזניו של המתלון.

2. במעשיו פגע הנאשם באופן משמעותי בזכותו של המתלון לשלמות הגוף, ובזכותו לביטחון אישי במקום עבודתו.

3. התובעת תיארה את מעשהו של הנאשם כ"חייתי" וככזה שכאילו נלקח מסרט של קוונטין טרנטינו. מבחינת חומרתו נמצא מעשהו של הנאשם לדעת התובעת בין תקיפה באמצעות גפיים חשופות לבין תקיפה באמצעות חפץ חד, ולכן עומד לדעתה מתחם העונש ההולם על שנה עד ארבע שנות מאסר. כדוגמה למדיניות הענישה הנוהגת הפנתה התובעת לע"פ 9168/18 **טארק קשור נ' מדינת ישראל** (26.2.2019) שבו נדון מקרה שבו אדם דקר אדם אחר באמצעות בקבוק שבור וגרם לו לחתך בידו. זאת, לאחר שקודם לכן התקוטטו ביניהם בידים חשופות. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם שבין שנה לשלוש וחצי שנות מאסר, ונגזרו על הנאשם 33 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה התובעת לרע"פ 2298/20 **יצחק עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.2020). באותו תיק העיר נפגע העבירה לנאשם שכרת עצים ליד ביתו, ובתגובה הפיל אותו הנאשם לארץ והיכה אותו באגרופים ובבעיטות. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לנפגע העבירה שברים בצלעות ושטפי דם חיצוניים בראש. בית משפט השלום גזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וערעור ורשות ערעור שהגיש נדחו. עוד הפנתה התובעת לת"פ (אילת) 33572-04-20 **מדינת ישראל נ' Chengkudk Chol Bidon** (24.3.2021), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-28 חודשי מאסר במקרה של תקיפה באגרופים, בבעיטות, בחניקה ועוד, שגרמה לשברים בלסת ובארובת העין

ולחבלות נוספות. התובעת הפנתה גם לע"פ 3249/19 **סמרה פיסהי נ' מדינת ישראל** (5.8.2019) העוסק במקרה של דקירה באמצעות סכין וגרימת נזק לכף היד. אינני מוצא מקום לפרט את שנפסק בו כיוון שהוא חמור במובהק מאשר התיק שבפניי.

4. הסיניגור טען כי הנאשם לא התכוון לגרום לנפגע העבירה את החבלה שנגרמה לו. עוד טען הסיניגור כי מעשי הנאשם לא נעשו בחלל ריק וגם נפגע העבירה התגרה בנאשם ונקט נגדו באלימות. לדברי הסיניגור, גם מנהלי המסעדה יכולים היו למנוע את התדרדרות המצב לכדי אלימות קשה. לטענת הסיניגור, פעולת הנשיכה שונה לחלוטין מפעולה של דקירה שכן אין היא מלמדת על כוונה לגרום את התוצאה, ואין היא דומה גם לדעתו לתקיפה באמצעות כלי תקיפה. הסיניגור סבור שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, הסיניגור הפנה לשורת פסקי דין שבהם נקבע מתחם עונש הולם שבין תקופת מאסר של 3 עד 6 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 עד 15 חודשי מאסר בפועל: בת"פ (תל אביב) 57516-12-19 **מדינת ישראל נ' יצחק גברילוב** (14.11.2022) נדון מקרה של מי שבעקבות סכסוך נהגים היכה נהג אחר באגרופ וגרם לשברים בפניו. בת"פ (תל אביב) 30234-11-17 **מדינת ישראל נ' אליהו אמנו** (11.12.2022) נדון מקרה של מי שבעקבות סכסוך בדרך תקף נהג אחר באמצעות מקל וגרם לו פצע מדמם בראש וסימנים כחולים בכתף. בת"פ (תל אביב) 7689-07-20 **מדינת ישראל נ' ארתור יסכרוב** (12.12.2022) נדון עניינו של נאשם שתקף באגרופים ובבעיטות עובד של בית עסק שנתן לו שירות, וגרם לו לשבר בארובת העין, נפיחות בפנים, קושי בסגירת הפה והמטומה.

5. על פסקי הדין שאליהם הפנו הצדדים אפשר להוסיף מספר פסקי דין נוספים שעסקו באופן ספציפי בנשיכות אוזניים: בת"פ (חיפה) 7776-08-19 **מדינת ישראל נ' אליאור בן ימיני** (22.3.2021) נכתב כי ב"ת"פ 45159-05-19 **מדינת ישראל נ' אבו שהואן** (17.12.19); שם הורשע אחד הנאשמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובאיומים, כאשר היכה מתלונן קטין, נשך אותו באוזנו השמאלית ותלש חלק מאוזנו. נקבע מתחם שבין 8 - 24 חודשי מאסר ונגזרו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל" (לא ניתן היה לאתר את פסק הדין המאוזכר כיוון שהוא חסוי). בע"פ (חיפה) 2276-04-09 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו גרור** (9.7.2009) נגזר עונש של 10 חודשי מאסר בפועל על מי שתקף את בת זוגו ונשך את אחיה באוזנו, וגרם כלשון פסק הדין ל"קרע באפרכסת וחסוף הסחוס והעור באוזן". בת"פ (ראשון לציון) 23928-10-14 **מדינת ישראל נ' חי גיורא ברק** (13.10.2016) נדון מקרה שבו לאחר שהנאשם השתולל במועדון שבו בילה ביקש ממנו המאבטח לעזוב את המקום, והנאשם יצא מהמקום. הנאשם החל להשליך אבנים לכיוון המאבטח. מייד אחר כך הנאשם חזר לעמדת הכניסה, דחף את המאבטח מספר פעמים, ובהמשך היכה בפניו באמצעות כיסא. המאבטח תפס את הנאשם בצווארו בניסיון לגרום לו לחדול ממעשיו. בתגובה הנאשם נשך את אוזנו בחוזקה, ותלש שני שלישים של החלק הלטרי של תנוך האוזן. על כך הוסיף הנאשם השמעת דברי איום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חוסר של כשני שלישים מחלקו הלטרי של התנוך וחוסר של סחוס הליקס וחלק מהקונכה של אוזן ימין אשר לא ניתן היה לאיחוי, וכן שבר בזרת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל. בת"פ (מחוזי ירושלים) 351/09 **מדינת ישראל נ' מכלוף קדוש** (14.2.2010) נגזרו שנתיים וחצי מאסר בפועל על מי שבמהלך עימות עם שוטרים שביקשו לעוצרו נשך שוטר באוזנו וגרם לקטיעה של חלק מן האוזן. על כך הוסיף הנאשם איומים ומכות. בת"פ (ירושלים) 32160-09-21 **מדינת ישראל נ' ארסניי פינקר** (15.3.2022) נקבע מתחם עונש הולם שבין 10 חודשי מאסר לשנתיים מאסר במקרה שבו במהלך עימות אלים עם אדם שהעיר

לנאשם על מעשיו, גרם הנאשם לשבירת אפו של אותו אדם, וכן נשך אותו באוזנו והביא לקריעת חלק מן התנוך שלא ניתן היה לחברו. בקביעת המתחם התחשב בית המשפט בכך שהנאשם היה שיכור בעת האירועים ובתרומתו המסוימת של המתלונן לתקרית.

6. פגיעה פיזית באדם אחר שלא במסגרת של הגנה עצמית היא התנהגות פסולה ואסורה. עצם גרימת כאב לאדם אחר היא מעשה פסול. גרימת כאב שמצטרפת אליה הטלת מום באחר, היא פסולה וחמורה עוד יותר. כידוע, אף בתחרויות ספורט אלימות כאגרופ והיאבקות מוטלות מגבלות על דרכי התקיפה המותרות. יתר על כן, אף לילדים מוסבר פעמים רבות כי מעשים מסוימים אינם ראויים גם במסגרת של מאבק פיזי. נשיכה היא אחד מאותם מעשים שנחשבים חריגים גם במסגרת של עימות פיזי - בין היתר בשל הסכנה הממשית לפגיעה שמשקפת ממנה.

7. במקרה שבפניי נשך הנאשם אזור הניתן לקטיעה בגופו של נפגע העבירה, וגרם לו למום קבוע. בניגוד לטענת הסניגור, לנוכח עצמת הנשיכה הנדרשת לשם כך, אין כל ספק שקטיעה של חלק מן האוזן בנשיכה היא מעשה מכוון כולל לתוצאותיו. הסכינה שתיארו העדים במסעדה שבה פיו ופניו של הנאשם היו מכוסים בדם אחרי שקטע בנשיכה את אוזנו של נפגע העבירה, היא אכן מזעזעת. בהכרעת הדין גם לא קיבלתי את טענת הנאשם אודות אחריותו של נפגע העבירה לתקרית ביניהם - גם אם לא ניתן לקבוע מה בדיוק כלל העימות המקדים ביניהם במחסן המסעדה.

8. הואיל ואין ספק שהנאשם בחר באופן מודע לנשוך בעוצמה את אוזנו של נפגע העבירה, אין הוא נמצא בקטגוריה אחת עם מי שהיכו אדם אחר תוך שימוש בידים וברגליים - פעולות שבאופן רגיל אינן צפויות להוביל לקטיעה של חלק מן הגוף. מנגד, כפי שציינה התובעת עצמה, השימוש בשיניים לשם נשיכה חמור פחות מאשר דקירה באמצעות חפץ חד.

9. בהתחשב בעוצמת הנשיכה, מיקום הנשיכה ובתוצאות הנשיכה מזה, ובעובדה שלא הרשעתי את הנאשם בנקיטת אלימות משמעותית נוספת מעבר לנשיכה מזה, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת כפי שסקרתי לעיל, אני קובע **שמתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר בפועל.**

10. הנאשם בן 35 ואב לילד. לחובתו אין עבר פלילי. הסניגור ציין שהוא מתמודד עם קשיים כלכליים משמעותיים והציג מסמכים שמהם עולה שהוא נמצא בהליכים של חדלות פירעון. הן התובעת והן הסניגור סברו שיש למקם את עונשו של הנאשם באמצע מתחם העונש ההולם (כל אחד לפי המתחם שלו עתר). התובעת הדגישה בהקשר זה שהנאשם לא הביע חרטה ולא נטל אחריות למעשיו. הסניגור טען כי יש להתחשב במחדלים של המשטרה בחקירתה כגון לטענתו שלא נאספו צילומי מצלמות האבטחה, וכן במצבו האישי ובמצבו הכלכלי של הנאשם, ובכך שאין לחובתו עבר פלילי ואף לא נפתחו נגדו תיקים נוספים מאז האירוע נושא כתב האישום. הסניגור ביקש שעונש מאסר שיוטל על הנאשם ירוצה בעבודות שירות.

11. בדברו האחרון ציין הנאשם שחלפו 4 שנים מאז המקרה נושא כתב האישום, ולדבריו מאז המקרה נאלץ לעזוב מספר מקומות עבודה בגלל המשפט. הנאשם הביע צער על מה שעשה, ואמר שעשה טעות ולמד ממנה. הנאשם הוסיף שכל עונש שיקבל יחזירו 10 שנים אחורה. הנאשם ציין עוד שאשתו אינה חיה איתו בגלל חובותיו, וביקש את רחמי בית המשפט.

12. הואיל ולחובת הנאשם אין עבר פלילי, בהתחשב בגילו ובזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, אני מוצא כי יש מקום להטיל עליו עונש הנמצא בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם. אף על פי שבדברו האחרון כאמור לעיל הביע הנאשם צער על מעשיו (בלי לציין מה בדיוק עשה), הנאשם לא לקח אחריות מלאה עליהם. יתר על כן, הנאשם לא עשה דבר לתיקון הנזק שגרם - לא התנצל בפני קרבנו ולא פיצה אותו על הנזק שגרם לו. בנסיבות אלה אין מקום להטיל עליו עונש הנמצא בקצה התחתון ממש של מתחם העונש ההולם.

13. לנוכח האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת אלימות.

14. אני מחייב את הנאשם לפצות את נפגע העבירה, עד תביעה 3 ברשימת עדי התביעה, בסכום של 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.5.2023. התביעה תעדכן את נפגע העבירה על פסיקת הפיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 30.1.2023, במעמד הצדדים.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד 3 ימים לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות:

א. בכרטיס אשראי - www.eca.gov.il

ב. בטלפון - 072-2055000 ,*35592

ג. במזומן בבנק הדואר בהצגת תעודת זהות